

บทความวิจัย (Research Article)

คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยกับการเปลี่ยนแปลงความหมาย Chinese Loan Words in Thai and Changes in Meaning

กมลชนก สิทธิโชคสถิต^{1*} Xincheng Han¹ และธารีรัตน์ สุนิพันธ์²
Kamonchanok Sittichokstit^{1*}, Xincheng Han¹, and Thareerat Suniphan²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย 2) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย จากผลการวิจัยพบคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย จำนวน 360 คำ แบ่งเป็น 8 ประเภท เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) กริยาท่าทางและลักษณะทางอารมณ์ จำนวน 68 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.9 2) อาหารและการปรุงอาหาร จำนวน 64 คำ คิดเป็นร้อยละ 17.8 3) เบ็ดเตล็ด จำนวน 58 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.1 4) เครื่องญาติและบุคคล จำนวน 55 คำ คิดเป็นร้อยละ 15.3 5) เครื่องมือและเครื่องใช้ จำนวน 39 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.8 6) ธรรมชาติ จำนวน 31 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.6 7) ประเพณีและวัฒนธรรมจำนวน 24 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.7 และ 8) การค้าขายมาตราชั่ง วัด ตวง จำนวน 21 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.8 ซึ่งทั้ง 8 ประเภทเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต่จิตัวภาษาจีนฮกเกี้ยน ภาษาจีนกวางตุ้ง ภาษาจีนไหหลำ และภาษาจีนกลาง จากการศึกษาด้านความหมายของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยทั้งหมด 360 คำ แบ่งออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้ 1) ความหมายคงเดิมจำนวน 267 คำ คิดเป็นร้อยละ 74.1 2) ความหมายย้ายที่ จำนวน 54 คำ คิดเป็นร้อยละ 15 3) ความหมายแคบเข้า จำนวน 20 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.6 และ 4) ความหมายกว้างออก จำนวน 19 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.3 การศึกษาคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย จะช่วยให้

¹ สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University

² สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University

*Corresponding author; email: kamonchanok.sit@psru.ac.th

(Received: 17 September 2024; Revised: 14 November 2024; Accepted: 13 December 2024)

ผู้ใช้ภาษาจีนเข้าใจสภาพสังคม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ รวมไปถึงวัฒนธรรมจีน อีกทั้งผู้เรียนภาษาจีนยังสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านการศึกษา

คำสำคัญ: คำยืม ภาษาจีน ภาษาไทย ความหมาย

Abstract

This qualitative research aimed to 1) study Chinese loanwords in Thai, and 2) study the change of the meaning of Chinese loanwords in Thai. The results of the research found that there are 360 Chinese loanwords in Thai, divided into eight categories, ranked from most to least as follows: 1) gestures and emotional characteristics, 68 words, accounting for 18.9 percent; 2) food and cooking, 64 words, accounting for 17.8 percent; 3) miscellaneous, 58 words, accounting for 16.1 percent; 4) relatives and people, 55 words, accounting for 15.3 percent; 5) tools and utensils, 39 words, accounting for 10.8 percent; 6) nature, 31 words, accounting for 8.6 percent; 7) traditions and culture, 24 words, accounting for 6.7 percent; and 8) trade, weighing and measuring, 21 words, accounting for 5.8 percent. All eight categories are borrowed from Teochew and Hokkien Chinese. Cantonese, Hainanese and Mandarin Chinese. From the study of the meaning of Chinese loanwords in Thai, a total of 360 words, they can be divided into four characteristics as follows: 1) The same meaning, 267 words, or 74.1 percent, 2) The meaning has changed, 54 words, or 15 percent, 3) The meaning has narrowed, 20 words, or 5.6 percent, and 4) The meaning has expanded, 19 words, or 5.3 percent. Studying Chinese loanwords in Thai will help Chinese users understand Chinese society, way of life, and culture. Moreover, Chinese language learners can apply them to benefit their education.

Keywords: loanword, Chinese, Thai, meaning

บทนำ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2556) อธิบายความหมายของ “ภาษา” ไว้ดังนี้ ภาษาคือ “ น. ถ้อยคำที่ใช้พูดหรือเขียนเพื่อสื่อความของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น ภาษาไทย ภาษาจีน หรือเพื่อสื่อความเฉพาะวงการ เช่น ภาษาราชการ ภาษากฎหมาย ภาษาธรรม” นอกจากนี้ วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ (2538, น. 6) ยังอธิบายความหมายของภาษาเพิ่มเติมไว้ดังนี้ ภาษา หมายถึง เสียงพูดที่มีระเบียบและมีความหมาย ซึ่งในมนุษย์นั้นใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสาร ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และใช้ในการประกอบกิจกรรมร่วมกัน ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารนั้นมีหลากหลายภาษา ซึ่งในภาษาทุกภาษาย่อมมีภาษาอื่นปะปนอยู่เมื่อคนที่ใช้ภาษาต่างกัมีการติดต้อสื่อสารกันเป็นระยะเวลายาวนาน เช่น การติดต้อค้าขาย การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การติดต้อเชื่อมสัมพันธ์กัน หรืออื่น ๆ ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการยืมภาษามาใช้ในการสื่อสาร ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้กับภาษาอาจจะเกิดจากการทับศัพท์หรือนำภาษาอื่นมาปรับเปลี่ยนระบบเสียงเพื่อให้เข้ากับภาษาของตนเอง ซึ่งการยืมภาษาอื่นมาใช้จะเรียกว่า “การยืมภาษา” ส่วนคำที่ยืมมาใช้จะเรียกว่า “คำยืม”

ปราณี กายอรุณสิทธิ์ (2526, น. 15 อ้างถึงใน Hartman & Stork 1972, p. 134) ให้คำนิยามคำยืมไว้ดังนี้ คำยืม คือ “คำภาษาต่างประเทศที่เข้ามาใช้ในภาษา ซึ่งอาจจะยืมมาโดยตรงโดยการแปล หรือคำที่เรายืมภาษาอื่นมาใช้โดยการเลียนแบบแนวคิดที่มาจากภาษาอื่น” นอกจากนี้ยังอธิบายได้ว่า คำยืม หมายถึง คำภาษาอื่นที่นำเข้ามาใช้ในภาษาของตน โดยธรรมชาติของการยืมคำ ภาษาผู้ให้ยืมมักจะถูกเปลี่ยนแปลงรูป เสียง หรือความหมาย เพื่อให้สะดวกในการออกเสียงและเป็นไปตามลักษณะสำคัญของภาษาของผู้อื่น หากคำได้ออกเสียงสะดวกอยู่แล้ว จึงสามารถใช้โดยตรงได้ไม่มีการเปลี่ยนแปลง การยืมในภาษาไทยเป็นการยืมคำไม่ใช่ยืมเสียงหรือยืมไวยากรณ์อื่น ๆ เมื่อกล่าวถึงคำยืม ในภาษาไทยก็มีคำที่ยืมมาจากหลากหลายภาษา เช่น คำยืมภาษาอังกฤษ คำยืมภาษาจีน คำยืมภาษาบาลี-สันสกฤต คำยืมภาษาเขมร เป็นต้น โดยเฉพาะการยืมคำภาษาจีนท้องถิ่นที่นำมาใช้ในภาษาไทย ลลิตา โชติรังสียากุล (2545) กล่าวถึงวิธีการนำคำภาษาจีนเข้ามาใช้ในภาษาไทยประกอบด้วยวิธีการต่าง ๆ คือการทับศัพท์ การแปลศัพท์ ใช้คำไทยประสมหรือซ้อนกับคำจีน การสร้างคำใหม่ และการเปลี่ยนแปลงความหมายไปจากภาษาเดิม ยกตัวอย่างคำทับศัพท์ เช่น เสี่ย หมายถึง คำเรียกลูกเศรษฐีคนจีน การแปลศัพท์ เช่น เงินกินเปล่า แปลมาจากคำว่า เป๊ยะเจี๊ยะ (เป๊ยะ หมายถึง ชาวหรือสีชาว ว่างเปล่า ส่วนเจี๊ยะ หมายถึง กิน) เป็นต้น คำภาษาจีนที่นำมาใช้ในภาษาไทยมีทั้งคำที่ใช้ในความหมายเดิมและใช้ในความหมายที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น คำว่าเฮี้ยน ความหมายเดิมคือซัด ปรากฏชัด เป็นที่ประจักษ์แจ้ง โผล่ สำแดง

มีอำนาจ มีบุญ มีฤทธิ์หลัง สิ่งหรือบุคคลที่เคารพอันหาตัวตนไม่ได้หรือล่องลับไปแล้ว ปัจจุบันไทยใช้ในความหมายว่า มีฤทธิ์หลัง คำว่าป่า หมายถึง เป็นคำเรียกขานชายผู้ให้กำเนิดหรือ พ่อ ในภาษาไทย ปัจจุบันคำนี้ยังหมายถึงคำเรียกชายสูงวัยที่มีภรรยาเก็บหรือหญิงสาวหลายคนห้อมล้อม เป็นต้น จากการอพยพย้ายถิ่นฐานเข้ามายังประเทศไทยของชาวจีนที่มีมาอย่างยาวนาน ปัจจุบันภาษาจีนเข้ามาปะปนกับภาษาไทยจนแยกไม่ออกว่ามีคำใดบ้างที่เป็นคำยืมมาจากภาษาจีน และคำที่ยืมมาเหล่านั้นทั้งในเรื่องของรูปคำและความหมายเหมือนหรือต่างจากเดิมหรือไม่อย่างไร ใช้อย่างไรที่ใช้กันในปัจจุบันหรือไม่

ซึ่งจากการศึกษาที่ผ่านมา มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยมาแล้ว ดังนี้ ปราณี กายอรุณสุทธิ์ (2526) ศึกษาเรื่องคำยืมภาษาจีนที่มีอยู่ในภาษาไทยปัจจุบัน โดยรวบรวมคำยืมจากเอกสาร 9 เล่ม รุ่งรัตน์ ทองสกุล (2544) ศึกษาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการใช้คำยืมภาษาจีนฮกเกี้ยนของชาวไทยเชื้อสายจีนสามระดับอายุในจังหวัดภูเก็ต Chen Huilin (2008) ศึกษา Thai Language Adopt Chinese Language case Xiamen โดยศึกษาการใช้คำปัญหาการใช้คำยืม และศึกษาวิเคราะห์คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยด้านประโยชน์ในการเรียนภาษาจีนและเข้าใจวัฒนธรรมจีน Huang (2012) ศึกษาเชิงวิเคราะห์คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยจากพจนานุกรมไทยจำนวน 3 เล่ม ประกอบด้วย พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 อัก ขราภิธานศรีบทของหมอบรัดเลย์ ฉบับ พ.ศ. 2416 และ A Dictionary of the Siamese Language by J. Caswell occupies and enlarged by J.H. Chandler ฉบับ พ.ศ. 2387 นลินลักษณ์ หอมหวล (2556) ศึกษาการใช้คำยืมภาษาจีนฮกเกี้ยนของคนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ตตามตัวแปรทางสังคมบางประการ วิชุดา พรายยงค์ (2556) ศึกษาคำยืมภาษาจีนในวรรณกรรมสมัยกรุงธนบุรี: การศึกษาเชิงสังคมและวัฒนธรรม ศุภกร เลิศอมรมีสุข (2556) ศึกษาพัฒนาการของคำยืมภาษาจีนที่ปรากฏในพจนานุกรมไทย โดยเก็บรวบรวมจากพจนานุกรม 17 เล่ม ที่จัดทำระหว่างปี พ.ศ. 2389 - พ.ศ. 2554 และ Li (2020, p. 76) ศึกษาคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่สะท้อนการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยข้างต้นพบว่า มีเพียงสองงานวิจัยที่ศึกษาจากพจนานุกรม แต่ไม่ได้ศึกษาจากพจนานุกรมเล่มเดียวกัน มีเพียงงานวิจัยของ ศุภกร เลิศอมรมีสุข (2556) ที่ศึกษาจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เช่นเดียวกัน แต่เป็นเพียงการศึกษาคำยืมในแต่ละยุคสมัยและการเปลี่ยนแปลงความหมายเท่านั้น ไม่ได้ศึกษาที่มาของคำยืม ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยว่า

แต่ละคำมาจากภาษาจีนถิ่นใด และคำใดบ้างที่มีความหมายเหมือนหรือแตกต่างจากความหมายเดิมอย่างไร และเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับคำยืมภาษาจีนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย
2. เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 พจนานุกรมคำใหม่ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม1-2 พ.ศ.2557 พจนานุกรมไทย-จีน-อังกฤษ เอียร์ชัย เอี่ยมวรเมธ พ.ศ.2558 เนื่องจากพจนานุกรมทั้ง 3 เล่มเป็นพจนานุกรมที่มีรูปแบบต่างกัน และเป็นพจนานุกรมฉบับล่าสุด พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานเป็นพจนานุกรมที่ใช้เป็นมาตรฐานในการเขียนภาษาไทย ในขณะที่พจนานุกรมคำใหม่ฉบับราชบัณฑิตยสถานเป็นพจนานุกรมที่มีการเพิ่มคำใหม่ที่ปรากฏใช้ในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังรวบรวมคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยจากหนังสือคำจีนสยามภาพสะท้อนปฏิสัมพันธ์ไทยของวรศักดิ์ มหัทธโนบล ที่รวบรวมคำจีนที่ใช้ในชีวิตประจำวันของคนไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การจำแนกประเภทของคำยืม ผู้วิจัยนำแนวคิดเรื่องประเภทของคำยืมมาสรุปและแบ่งประเภทของคำยืมตามการแบ่งหมวดหมู่จากงานวิจัย Li Weiling (2020) ซึ่งจำแนกได้ ดังนี้

1. กริยาท่าทาง/ลักษณะทางอารมณ์
2. อาหาร/การปรุงอาหาร
3. การค้าขาย/มาตราชั่ง วัด ตวง
4. เครือญาติ/บุคคล
5. เครื่องมือ/เครื่องใช้
6. ธรรมชาติ
7. ประเพณี/วัฒนธรรม
8. เบ็ดเตล็ด

การเปลี่ยนแปลงความหมายของคำยืม ผู้วิจัยนำแนวคิดมาสรุปเป็นการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย เพื่อเป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ความหมายของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย Huang (2012) จำแนกประเภทของความหมาย ไว้ 4 ประเภทหลัก ดังนี้

1. ความหมายคงเดิม คือคำ ๆ นั้นมีความหมายเช่นเดียวกับภาษาเดิมที่ยืมมา ไม่เปลี่ยนแปลง
2. ความหมายแคบเข้า คือคำในภาษาเดิมมีความหมายหลายอย่างแตเมื่อนำมาใช้ในอีกภาษาหนึ่งมีความหมายเฉพาะอย่าง
3. ความหมายกว้างออก คือคำที่มีความหมายเฉพาะอย่างแต่นำไปในความหมายอื่นเพิ่มอีกหลายอย่างที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน
4. ความหมายย้ายที่ คือคำเดิมมีความหมายอย่างหนึ่งแต่นิยมใช้ในอีกความหมายหนึ่งคำที่ย้ายจากความหมายกลางไปเป็นความหมายข้างเคียง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการวิจัย
2. ผู้วิจัยสืบค้นและรวบรวมคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการพิจารณาอักษรย่อในวงเล็บ (จ.) จากนั้นนำมาบันทึกลงในตาราง แล้วแยกประเภทของคำยืม ใส่ตัวอักษรจีน ที่มา หน้าที่ของคำ ความหมายในภาษาจีนและความหมายในภาษาไทย จากขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยรวบรวมได้ทั้งหมด 360 คำ
3. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ประเภทของคำยืม ที่มาของคำยืม และความหมายของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย ด้วยการเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย โดยมีเกณฑ์การวิเคราะห์ คือ ความหมายคงเดิม ความหมายแคบเข้า ความหมายกว้างออก และความหมายย้ายที่
4. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และให้ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ตอนตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย

คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่รวบรวมได้จากพจนานุกรมและหนังสือทั้งหมด 4 เล่ม จำนวน 360 คำ ซึ่งจำแนกได้ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงข้อมูลประเภทของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย

ประเภท	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
กริยาทำทาง/ลักษณะทางอารมณ์	68	18.9
อาหาร/การปรุงอาหาร	64	17.8
เบ็ดเตล็ด	58	16.1
เครือญาติ/บุคคล	55	15.3
เครื่องมือ/เครื่องใช้	39	10.8
ธรรมชาติ	31	8.6
ประเพณี/วัฒนธรรม	24	6.7
การค้าขาย/มาตราชั่ง วัด ตวง	21	5.8

จากตาราง 1 ประเภทของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยเรียงลำดับการพบมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้ดังนี้ 1) กริยาทำทางและลักษณะทางอารมณ์ จำนวน 68 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.9 2) อาหารและการปรุงอาหาร จำนวน 64 คำ คิดเป็นร้อยละ 17.8 3) เบ็ดเตล็ด จำนวน 58 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.1 4) เครือญาติและบุคคล จำนวน 55 คำ คิดเป็นร้อยละ 15.3 5) เครื่องมือและเครื่องใช้ จำนวน 39 คำ คิดเป็นร้อยละ 10.8 6) ธรรมชาติ จำนวน 31 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.6 7) ประเพณีและวัฒนธรรมจำนวน 24 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.7 และ 8) การค้าขายมาตราชั่ง วัด ตวง จำนวน 21 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.8

1. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยประเภทกริยาทำทาง/ลักษณะทางอารมณ์

ตัวอย่าง	กวนโอ๊ย (触怒)	หมายถึง	ยั่วโทสะ ยั่วโมโห
	เต๊ะจู้ย (摆架子)	หมายถึง	วางมาดใหญ่โต วางท่าทาง
	เซี้ยว (疯)	หมายถึง	บ้า วิปلاس

2. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยประเภทอาหาร/การปรุงอาหาร

ตัวอย่าง	กุนเชียง (香肠)	หมายถึง	ไส้กรอก
	ไชโป๊ (菜脯)	หมายถึง	หัวผักกาดเค็ม
	ตังกวาย (冬瓜)	หมายถึง	ฟัก

3. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยประเภทเบ็ดเตล็ด

ตัวอย่าง	กากี่นั้ง (家己人)	หมายถึง	คนกันเอง
	บ๊วย (尾)	หมายถึง	หาง ท้าย ปลายสุด
	เปีย (辫)	หมายถึง	ผมเปีย

4. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยประเภทเครือญาติ/บุคคล

ตัวอย่าง	ก่ง (公)	หมายถึง	ปู่
	เจ๊ (姐姐)	หมายถึง	พี่สาว
	ไต่ก่ง (舵手)	หมายถึง	คนคุมหางเสือ

5. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยประเภทเครื่องมือ/เครื่องใช้

ตัวอย่าง	ซั้ง (笼屉)	หมายถึง	ซึ้งนึ่งของที่ทำด้วยไม้
	บุงกี (粪箕)	หมายถึง	เครื่องสานรูปคล้ายเปลือก
	อวย (锅)	หมายถึง	หอยแครง สำหรับใช้โกยดิน
		หมายถึง	หม้อ

6. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยประเภทธรรมชาติ

ตัวอย่าง	เก็กฮวย (菊花)	หมายถึง	ดอกเบญจมาศ
	ไต้ฝุ่น (台风)	หมายถึง	ลมไต้ฝุ่น
	ไหนด (李子)	หมายถึง	ต้นพลัม

7. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยประเภทประเพณี/วัฒนธรรม

ตัวอย่าง	จั่ว (戏剧)	หมายถึง	ละครเพลงจีนแบบโบราณ
	ปาหี่ (把戏)	หมายถึง	การแสดงกล
	พะหมี่ (拍谜)	หมายถึง	การทายปริศนา

8. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยประเภทการค้าขาย/มาตราชั่ง วัด ตวง

ตัวอย่าง	กงสี (公司)	หมายถึง	บริษัท
	โซห่วย (粗货)	หมายถึง	ร้านขายของชำ
	หุน (分)	หมายถึง	มาตราวัด ชั่ง ของเงิน

ตาราง 2 แสดงข้อมูลของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยจากภาษาจีนท้องถิ่น

ที่มา	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
ภาษาจีนแต้จิ๋ว	297	82.5
ภาษาจีนกลาง	29	8.06
ภาษาจีนฮกเกี้ยน	20	5.55
ภาษาจีนกวางตุ้ง	11	3.06
ภาษาจีนไหหลำ	3	0.83

จากตาราง 2 พบว่า คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว มีจำนวนมากที่สุดคือ 297 คำ คิดเป็นร้อยละ 83.1 รองลงมาคือภาษาจีนกลาง จำนวน 29 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.1 ภาษาจีนฮกเกี้ยน จำนวน 20 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.55 ภาษาจีนกวางตุ้ง จำนวน 11 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.06 และภาษาจีนไหหลำ จำนวน 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.83 ตามลำดับ

1. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว

ตัวอย่าง	กงไฉ่ (贡菜)	หมายถึง	ผักกาดชนิดหนึ่งของจีน
	จิ๋ว (酒)	หมายถึง	เหล้า
	โซเท้า (萝卜)	หมายถึง	หัวผักกาดขาว

2. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่ยืมมาจากภาษาจีนกลาง

ตัวอย่าง	เหลียน (镰)	หมายถึง	เคียว
	แขก (客)	หมายถึง	ลูกค้าที่มาใช้บริการในร้าน
	ซือ (师)	หมายถึง	ครู อาจารย์

3. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่ยืมมาจากภาษาจีนกวางตุ้ง

ตัวอย่าง	โกยชีหมี่ (鸡丝面)	หมายถึง	อาหารประเภทบะหมี่
	จับไต๋ (识破)	หมายถึง	รู้ทัน
	โจ๊ก (粥)	หมายถึง	ข้าวต้มที่ทำจากข้าว

4. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่ยืมมาจากภาษาจีนฮกเกี้ยน

ตัวอย่าง	กู่เจิง (箏)	หมายถึง	เครื่องดนตรีประเภทสายชนิดหนึ่งในสมัยโบราณ มี 13 ถึง 16 สาย
	ซิม (琴)	หมายถึง	ซิม
	ฮองเฮา (皇后)	หมายถึง	ราชินี

5. คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่ยืมมาจากภาษาจีนไหหลำ

กิเลน (麒麟)	หมายถึง	กิเลน เป็นสัตว์ในตำนานของจีน
โก (哥)	หมายถึง	พี่ชาย
่วน (玩)	หมายถึง	เล่น เทียวเล่น

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความหมายของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย

ในการเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทยของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยทั้งหมด 360 คำ ผู้วิจัยใช้แนวคิดและทฤษฎีของ Huang (2012) ซึ่งกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงความหมายไว้ 4 ลักษณะ (ดังตาราง)

ตาราง 3 แสดงการเปลี่ยนแปลงความหมายของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย

ลักษณะการยืม	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
ความหมายคงเดิม	267	74.1
ความหมายย้ายที่	54	15.0
ความหมายแคบเข้า	20	5.6
ความหมายกว้างออก	19	5.3

1. **ความหมายคงเดิม** คือคำ ๆ นั้นมีความหมายเช่นเดียวกับภาษาเดิมที่ยืมมา ไม่เปลี่ยนแปลง พบจำนวน 267 คำ คิดเป็นร้อยละ 74.1

ตัวอย่าง

ภาษาจีน	ความหมายในภาษาไทย	ความหมายในภาษาจีน
ก่งกั๊ง (迷惑)	มึน ๆ งง ๆ	งงงวยมึนงง
โก (哥)	พี่ชาย	พี่ชาย
จ้อ (坐)	นั่ง	นั่ง

ชูชก (服气)	ยอมรับนับถือ	ยอมรับด้วยความจริงใจ
ตะอ้วย (谈)	พูด	พูดคุยกัน
บ้อลัด (无力)	ไม่มีแรง	ไม่มีแรง
เบจี้ (马钱子)	ต้นกะลั้ง	ต้นกะลั้ง
โลโต (骆驼)	อูฐ	อูฐ
ฮวย (花)	ดอกไม้	ดอกไม้
กิม (金)	ทอง	ทองคำ

2. ความหมายย้ายที่ คือคำที่แต่เดิมมีความหมายอย่างหนึ่ง แต่ในปัจจุบันมีความหมายอีกอย่างหนึ่ง พบจำนวน 54 คำ คิดเป็นร้อยละ 15.0 ตัวอย่างเช่น

ก๊วน

คำว่า “ก๊วน” ในภาษาไทยออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วและเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “館” (guǎn) หมายถึง สถานที่ที่บ่งบอกหน้าที่ค่อนข้างชัดเจน เช่น สถานทูต ห้องสมุด เป็นต้น แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง กลุ่มคนที่สนิทสนมและทำกิจกรรมร่วมกันเมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นว่าความหมายในภาษาไทยได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม

ก้ำกั้น

คำว่า “ก้ำกั้น” ในภาษาไทยออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วและเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “敢干” (gǎngàn) หมายถึง การกระทำที่มีความกล้าหรือกล้าทำ แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง กริยาทำทางที่heimเกริมหรือซ่า เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม

เก๊ะ

เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ซึ่งความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “格” (gé) หมายถึง ตารางหรือช่อง แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง ลิ่นชักเก็บของ เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม นอกจากนี้คำว่า เก๊ะ ในภาษาไทยยังออกเสียงเพี้ยนมาจากสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วที่ออกเสียงว่า “เก๊ะ”

เค้าเป่

เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “哭父” (kūfù) หมายถึง ร้องไห้ หรือร้องไห้เพราะพ่อตาย แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง คำอุทานว่าแย่แล้วหรือเป็นเรื่องใหญ่แล้ว เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจาก ความหมายเดิม นอกจากนี้คำว่า เค้าเป่ ในภาษาไทยยังออกเสียงเพี้ยนมาจากสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วที่ออกเสียงว่า “คกเป่”

เจี้ยว

คำว่า “เจี้ยว” ในภาษาไทยออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนฮกเกี้ยนกับภาษาจีนแต้จิ๋ว และเป็นคำยืมมาจากภาษาจีนฮกเกี้ยนและภาษาจีนแต้จิ๋ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “𪛗” (niǎo) หมายถึง นก แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง อวัยวะเพศชาย เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม

ง่วน

เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนไหหลำ ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “玩” (wán) หมายถึง เล่น เทียวเล่น แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง เพลิดเพลินอยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งนาน ๆ เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม นอกจากนี้คำว่า ง่วน ในภาษาไทยยังออกเสียงเพี้ยนมาจากสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วที่ออกเสียงว่า “ห่ง่วน”

ชีว

คำว่า “ชีว” ในภาษาไทยออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วและเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “收” (shōu) หมายถึง การได้รับ หรือเก็บ แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง การโดนจับไปขังหรือดำเนินคดี เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม

ทุ่ซี่

เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “图死” (túsi) จากปทานุกรมจีน-ไทย หมายถึง ดื้อแพ่ง มุ่งยอมตาย นอกจากนี้ยังหมายถึง มุ่งหวังที่จะเอาให้ได้ ดันทุรัง (ประสิทธิ์ ขวลิตรำรง, 2505, น. 1,542) แต่ความหมายในภาษาไทยที่

คนไทยนำมาใช้ หมายถึง การอดทนไปจนกว่าจะตายหรืออดทนไปเพราะความจำเป็นหรือเพื่อให้สมประสงค์ เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม นอกจากนี้คำว่า ทุซึ ในภาษาไทยนั้นออกเสียงเพี้ยนมาจากสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วที่ออกว่า “ถู่ซึ”

3. **ความหมายแคบเข้า** คือคำที่แต่เดิมมีหลายความหมายแต่ในปัจจุบันเหลือเพียงความหมายเดียวหรือความหมายเฉพาะ พบจำนวน 20 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตัวอย่างเช่น

กวยจี

คำว่า “กวยจี” ในภาษาไทยออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วและเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋วตามตัวอักษรคำว่า “瓜子” (guāzǐ) ความหมายเดิมในภาษาจีนหมายถึง เมล็ดแตงโม เมล็ดแตงโมคั่วแห้งสำหรับแทะกินเล่น นอกจากนี้ยังหมายถึงเมล็ดของพืชชนิดอื่น ๆ ที่แทะกินเล่นได้ แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง เมล็ดแตงโมต้มแล้วตากให้แห้ง ใช้น้ำแช่ขี้เี่ยว เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทยจะเห็นว่าความหมายในภาษาไทยได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม

ชวย

คำว่า “ชวย” ในภาษาไทยออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วและเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ความหมายในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “衰” (shuāi) หมายถึง เคราะห์ร้าย นอกจากนี้ยังหมายถึงความเสื่อมโทรมและอาภัพ แต่ในความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ กลับหมายถึง ความโชคร้าย อัปโชค เคราะห์ร้าย ซึ่งมีความหมายเกี่ยวกับโชควาญอย่างเดียวน เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม

ซินแส

เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “先生” (xiānsheng) หมายถึง หมอ ครู นอกจากนี้ยังหมายถึงการใช้เรียกคนแบบสุภาพ เช่น คุณ ท่าน นาย แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง หมอ ครู เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม นอกจากนี้คำว่า ซินแส ในภาษาไทยยังออกเสียงเพี้ยนมาจากสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วที่ออกเสียงว่า “ซิงแซ”

ตงฉิน

เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนตั๋วจื๊ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “忠臣” (zhōngchén) หมายถึง ขุนนางที่ซื่อสัตย์ จงรักภักดี แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้กลับหมายถึง ความซื่อตรง ความซื่อสัตย์ เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม นอกจากนี้คำว่า ตงฉิน ในภาษาไทยยังออกเสียงเพี้ยนมาจากสำเนียงภาษาจีนตั๋วจื๊วที่ออกเสียง “ตงซิง”

ตั่ง

คำว่า “ตั่ง” ในภาษาไทยนั้นออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนตั๋วจื๊วและเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนตั๋วจื๊วตามตัวอักษรคำว่า “重” (zhòng) ความหมายเดิมในภาษาจีนหมายถึง หนัก น้ำหนัก นอกจากนี้ยังหมายถึง ความหนักหนา และความสำคัญ แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง หนักหรือน้ำหนัก เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทยจะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม

ซง

คำว่า “ซง” ในภาษาไทยออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนตั๋วจื๊วและเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีน ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “冲” (chōng) หมายถึง ปะทะ กระแทก แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง เป็นวิธีการรดหรือผสมด้วยน้ำร้อนลงใบชา ยา หรือนม เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม

ซิกอ

คำว่า “ซิกอ” ในภาษาไทยออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนตั๋วจื๊วและเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนตั๋วจื๊ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “痴哥” (chī gē) หมายถึง ชายเจ้าชู้ นอกจากนี้ยังหมายถึงคนโง่เขลาเบาปัญญา แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้กลับหมายถึง ชายเจ้าชู้ที่ชอบพุดจาเกาะแคะและหาโอกาสตะนึ่งต้องตัวผู้หญิง เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม

เฮียง

คำว่า “เฮียง” ในภาษาไทย ออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วและเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “香公” (xiānggōng) หมายถึง คนรูป หรือ คนที่คอยดูแลเกี่ยวกับการเซ่นไหว้ แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง คนเฝ้าหรือคนดูแลศาลเจ้า เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม

4. ความหมายกว้างออก คือคำที่แต่เดิมมีความหมายเดียวแต่ในปัจจุบันมีหลายความหมายหรือมีการเพิ่มขึ้นของความหมาย พบจำนวน 19 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.3 ตัวอย่างเช่น

กะจ๊ว

คำว่า “กะจ๊ว” ในภาษาไทยออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วและเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋วตามตัวอักษรคำว่า “蟑螂” (zhāngláng) ซึ่งความหมายเดิมในภาษาจีนหมายถึง แมลงสาบ แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยใช้กันนอกจากหมายถึง แมลงสาบแล้ว คนไทยยังใช้ในอีกความหมายคือ ผู้ชายแมงดาหรือผู้ชายที่เกะผู้หญิงกิน เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม

กังฉิน

เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนสำเนียงแต้จิ๋ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “奸臣” (jiānchén) แปลตามตัวอักษร หมายถึง ขุนนางกังฉิน ขุนนางที่ไม่จงรักภักดี แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง การคดโกง ไม่ซื่อตรง เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายในภาษาจีนจะเจาะจงถึงขุนนางที่ไม่จงรักภักดี แต่ในภาษาไทยกลับหมายถึง การคดโกง ไม่ซื่อตรง ความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้คำว่า กังฉิน ในภาษาไทยยังออกเสียงเพี้ยนมาจากสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วที่ออกเสียงว่า “กังฉิ่ง”

เฉ่ง

เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “淸” (qīng) หมายถึง ใสสะอาด ในที่นี้หมายถึงชำระเงินที่ค้างอยู่ให้เสร็จสิ้นไป แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง ชำระ งดใช้ หรือใช้หนี้ เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจาก

ความหมายเดิม นอกจากนี้คำว่า เฉ่ง ในภาษาไทยยังออกเสียงเพี้ยนมาจากสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋ว ที่ออกเสียงว่า “เซ็ง”

ปี้

คำว่า “ปี้” ในภาษาไทยออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนฮกเกี้ยนและเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนฮกเกี้ยน ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “𠵿” (bì) หมายถึง เงินตรา แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ หมายถึง เบี้ยในบ่อนกระเบื้องถ้วยหรือทองเหลือง หรือ แก้วทำเป็นเครื่องหมายสำหรับใช้แทนเงินในบ่อนเบี้ย นอกจากนี้ยังหมายถึง เงินที่คนจีนเสียให้กับราชการไทยเพื่อไม่ให้มีฐานะเป็นไพร่ในสมัยก่อน ซึ่งจะเรียกว่า การผูกเงินหรือการผูกปี้ เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม

เล่าเต็ง

เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “楼顶” (lóudǐng) หมายถึง ชั้นบนของตึก แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ นอกจากหมายถึง ชั้นบนของบ้านหรือตึก คนไทยยังใช้ในอีกความหมายคือ ตาสองชั้น เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม นอกจากนี้คำว่า “เล่าเต็ง” ในภาษาไทยยังออกเสียงเพี้ยนมาจากสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วที่ออกเสียงว่า “เล่าเต้ง”

ซี่ซั่ว

เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “四散” (sìsàn) หมายถึง ตามใจชอบ ตามความประสงค์ แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ นอกจากหมายถึง เปะปะ ชุ่ย ส่งเดช แล้ว คนไทยยังใช้ในอีกความหมายคือ พุดไม่ตรง ประเด็น เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม นอกจากนี้คำว่า “ซี่ซั่ว” ในภาษาไทยยังออกเสียงเพี้ยนมาจากสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วที่ออกเสียงว่า “ซี่สั่ว”

เอี่ยมจูน

เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว ความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “盐船” (yánchuán) หมายถึง เรือขนเกลือหรือเรือที่ใช้ในการขนส่งเกลือ แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ นอกจากหมายถึง ชื่อเรือขนาดใหญ่ที่ต่อด้วยไม้ โดยท้องเรือมีลักษณะเป็นสันซึ่งใช้ในการบรรทุกสินค้าแล้ว คนไทยยังใช้ในอีกความหมายคือ เรือขนส่งเกลือ แต่เมื่อยุค

สมัยเกิดการเปลี่ยนแปลง เรือที่เคยใช้ในการขนเกลือได้เปลี่ยนมาเป็นเรือขนส่งสินค้าแทน เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม นอกจากนี้ส่วนคำว่า “เอี่ยมจิ้น” ในภาษาไทยยังออกเสียงเพี้ยนมาจากสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วที่ออกเสียงว่า “เอี่ยมจั้ง”

เฮีย

คำว่า “เฮีย” ในภาษาไทยออกเสียงตามสำเนียงภาษาจีนแต้จิ๋วและเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋วความหมายเดิมในภาษาจีนตามตัวอักษรคำว่า “兄” (xiōng) หมายถึง พี่ชาย แต่ความหมายในภาษาไทยที่คนไทยนำมาใช้ นอกจากหมายถึง พี่ชายแล้ว คนไทยยังใช้ในอีกความหมายคือ คำที่ลูกน้องเรียกลูกพี่ในกลุ่มนักร้อง เมื่อเปรียบเทียบความหมายในภาษาจีนกับความหมายในภาษาไทย จะเห็นได้ว่าความหมายได้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากความหมายเดิม

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย พบว่า คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่รวบรวมได้จากพจนานุกรม 3 เล่ม และหนังสือจำนวน 1 เล่ม มีจำนวน 360 คำ จากคำเหล่านี้ ผู้วิจัยสามารถแบ่งออกเป็น 8 ประเภท ได้แก่ 1) กริยาท่าทางและลักษณะทางอารมณ์ จำนวน 68 คำ 2) อาหารและการปรุงอาหาร จำนวน 64 คำ 3) เบ็ดเตล็ด จำนวน 58 คำ 4) เครื่องญาติและบุคคล จำนวน 55 คำ 5) เครื่องมือและเครื่องใช้ จำนวน 39 คำ 6) ธรรมชาติ จำนวน 31 คำ 7) ประเพณีและวัฒนธรรม จำนวน 24 คำ และ 8) การค้าขายมาตราชั่ง วัด ตวง จำนวน 21 คำ โดยคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่ปรากฏในขอบเขตของการวิจัยเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋วจำนวน 297 คำ ภาษาจีนกลางจำนวน 29 คำ ภาษาจีนฮกเกี้ยนจำนวน 20 คำ ภาษาจีนกวางตุ้งจำนวน 11 คำ และภาษาจีนไหหลำจำนวน 3 คำ นอกจากนี้ จากการศึกษาวิเคราะห์ด้านความหมายของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย พบว่า คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่มีความหมายคงเดิม มีจำนวน 267 คำ ในขณะที่คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่เกิดการเปลี่ยนแปลงความหมายมีจำนวน 93 คำ จากคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยทั้งหมด 360 คำ โดยได้แบ่งการเปลี่ยนแปลงความหมายออกเป็น 3 ลักษณะ คือ การเปลี่ยนแปลงความหมายที่มีลักษณะความหมายย้ายที่จำนวน 54 คำ การเปลี่ยนแปลงความหมายที่มีลักษณะความหมายแคบเข้าจำนวน 20 คำ และการเปลี่ยนแปลงความหมายที่มีลักษณะความหมายกว้างออกจำนวน 19 คำ

อภิปรายผล

จากการศึกษาคำยืมภาษาจีนในภาษาไทยกับการเปลี่ยนแปลงความหมาย ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการศึกษาได้เป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. ประเภทของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่า คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยนั้น ยืมมาจากประเภทรกริยาทำทางและลักษณะทางอารมณ์มากที่สุด รองลงมาเป็นคำที่ยืมมาจากประเภทอาหารและการปรุงอาหาร สอดคล้องกับศุภกร เลิศอมรมีสุข (2556) ที่ศึกษาเรื่องพัฒนาการของคำยืมภาษาจีนที่ปรากฏในพจนานุกรมไทย พบว่า คำยืมในกลุ่มความหมายเกี่ยวกับคุณลักษณะ กิริยา อาการ และพฤติกรรมมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง และคำยืมภาษาจีนในกลุ่มความหมายเกี่ยวกับอาหาร และกิริยาการปรุงอาหารเป็นอันดับที่สอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มประเภทรกริยาทำทางและลักษณะทางอารมณ์ เป็นกลุ่มความหมายที่ครอบคลุมไปถึงการกระทำ การเคลื่อนไหว พฤติกรรม และลักษณะนิสัย

2. ที่มาของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยส่วนมากเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาจีนแต้จิ๋ว สอดคล้องกับ Huang (2012) ที่ศึกษาคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย พบว่า คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่มาจากภาษาจีนแต้จิ๋วมีจำนวนมากที่สุด เนื่องจากชาวจีนแต้จิ๋วอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยเป็นเวลานานแล้ว และในกลุ่มคนไทยเชื้อสายจีนมีเชื้อสายจีนแต้จิ๋วจำนวนมาก ทำให้ภาษาจีนแต้จิ๋วเข้ามามีอิทธิพลต่อภาษาไทยเป็นอย่างมาก

3. ด้านความหมายของคำยืมภาษาจีนในภาษาไทย พบว่า คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่มีความหมายคงเดิมมีจำนวนมากที่สุด สอดคล้องกับศุภกร เลิศอมรมีสุข (2556) ส่วนในด้านการเปลี่ยนแปลงความหมาย พบว่าการเปลี่ยนแปลงความหมายย่ำยี่มีมากที่สุด รองลงมาเป็น การเปลี่ยนแปลงความหมายแคบเข้า และอันดับสุดท้ายคือ ความหมายขยายออก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดันกล้า กัลยกุล (2561) ที่ศึกษาการเปลี่ยนแปลงด้านความหมายของคำยืมภาษาจีนที่ปรากฏในภาษาไทย พบว่า การเปลี่ยนแปลงความหมายมี 3 ลักษณะคือ ความหมายกว้างออก ความหมายแคบเข้าและความหมายย่ำยี่ และลักษณะที่เกิดการเปลี่ยนแปลงความหมายมากที่สุดคือ ความหมายย่ำยี่

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ศึกษาเปรียบเทียบการออกเสียงคำยืมภาษาจีนที่ปรากฏในภาษาไทย ว่ามีการเปลี่ยนแปลงเสียงไปจากเดิมอย่างไร
2. ศึกษาเรื่องวิธีการในการยืมคำภาษาจีนในภาษาไทย ตัวอย่างเช่นคำว่า ชั่วปา คำว่าชั่ว ที่มาจากคำว่า 山 แปลว่าภูเขา คำว่า ปา เป็นคำภาษาไทยที่เพี้ยนมาจากคำว่าปา เมื่อสองคำนี้มารวมกันทำให้เกิดคำใหม่ที่มีความหมายว่า ภูเขาและปา หรือการใช้เรียกคนบ้านนอก ปาเถื่อน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ต้นกล้า กัลปยฤต. (2561). *การเปลี่ยนแปลงด้านความหมายของคำยืมภาษาจีนที่ปรากฏในภาษาไทย*. (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเอเชียศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ. (2558). *พจนานุกรมไทย-จีน-อังกฤษ*. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ประสิทธิ์ ขวลิธธำรง. (2505). *พจนานุกรมจีน-ไทย*. กรุงเทพฯ: บริษัทนานมี.
- นลินลักษณ์ หอมหวาน. (2556). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. อุตรธานี: สำนักพิมพ์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- ปราณี กายอรุณสุทธิ. (2526). *คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยปัจจุบัน*. (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554*. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- _____. (2557). *พจนานุกรมคำใหม่ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม 1-2*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- ลลิตา โชติรังสิยากุล. (2545). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. สงขลา: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- วรศักดิ์ มหัทธโนบล. (2555). *คำจีนสยามภาพสะท้อนปฏิสัมพันธ์ไทย-จีน*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- วิจิตร ภาณุพงศ์. (2538). *โครงสร้างภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- วิชุดา พรายงค์. (2556). *คำยืมภาษาจีนในวรรณกรรมสมัยกรุงธนบุรี: การศึกษาเชิงสังคมและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศุภกรณ์ เลิศอมรมีสุข. (2556). *พัฒนาการของคำยืมภาษาจีนที่ปรากฏในพจนานุกรมไทย*. (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- Huang, G. (2012). *การศึกษาเชิงวิเคราะห์คำยืมภาษาจีนในภาษาไทย*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- Li, W. (2020). *คำยืมภาษาจีนในภาษาไทยที่สะท้อนการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่).
- Huilin, Ch. (2008). *Thai Language Adopt Chinese Language case Xiamen: Xiamen university*.